

Penge, de 800 Kr., som de skulle skyde ind. Jeg mener, at naar de skulle indskyde 400 Kr., som det blev vedtaget af Folketinget, var det ikke for meget, om de havde 400 Kr. desforuden.

Ændringsforslag Nr. 10 til § 10 gaar ud paa, at vedkommende skal yde et større aarligt Bidrag end det, man var bleven enig om i Folketinget, foruden at man altsaa fordrer, at de skulle indskyde det dobbelte Beløb. Jeg vil virkelig tilraade, at vi ikke stille for store Fordringer til disse Folk, som skulle overtage en saadan Ejendom. Naar de faa en saadan Jordlod, kan Jorden maaske være i overordentlig god Drift, men i det Øjeblik, den skal omdannes til en Husmandslod, indeeles f. Eks. i 6 eller 8 Skifter, eller hvorledes nu vedkommende vil drive den, bringer det Forstyrrelse ind i det hele, og der vil gaa Aar og Dag, inden en saadan Jordbruger er i Stand til at faa det fulde Udbytte ud af Jordlodden. Et gammelt Ord siger, at Tid er Penge, og det gælder ikke mindst for den Slags Folk. De maa lægge en Del af deres Arbejdskraft ind med Spade og Skovl, og maaske maa de ogsaa, for at kunne faa noget ud deraf, købe Kunstgødning og lignende. Man maa altsaa paa Forhaand sige, at det er nødvendigt for dem at have en lille Kapital, som de kunne tage af. Dernæst kunne de blive hjemsogte af Sygdom, hvilket ogsaa kræver, at de have en Skilling at tage til straks. Hvis de skulde komme til atsidde i meget trykkede Kaar, vil det være i høj Grad uheldigt. Jeg vil derfor meget tilraade at stemme mod dette Ændringsforslag.

Jeg maa ogsaa i høj Grad beklage Ændringsforslag Nr. 11 til § 11, som gaar ud paa at nedsætte det Beløb, som efter Lovforslaget skulde bruges til Indkøb af Jord til saadanne Huse, som her er Tale om. Naar, som jeg tror, alle ere enige om, at der her er et Felt, hvor man bør træde hjælpende til, er den foreslaaede Sum ikke for stor, hvis Hjælpen virkelig skal have nogen Betydning, og jeg er overbevist om, at hvis vi bevilge den i Lovforslaget foreslaaede Sum, vil den Dag komme, da vi ere glade ved at have gennemført det. Og paa den anden Side vil jeg ikke holde den Betragtning tilbage, at den Dag kan komme, da vi fortryde, at vi ikke have været lidt rundeligere. Vellagde jeg Mærke til, at den ærede Ordfører Gang efter Gang fremhævede, at det var for store Summer, Statskassen her skulde ud med, men den faar jo Rente og en ordentlig Rente, og desuden er der aldeles

ikke nogen Risiko for Staten. Jeg gad dog vide, om Staten har alle sine Penge saa godt anbragte, og om alle de Foretagender, Staten gennem Tiderne har indladt sig paa, virkelig ere saa sikre og rentable, som dette vil blive. Derom tvivler jeg i høj Grad. Det vilde ikke være vanskeligt at paapege forskellige Omraader, hvor Staten har sat endog meget store Summer ind til en meget lav eller endog slet ingen Rente. Paa dette Omraade ville Pengene være til Gavn, medens det er et Spørgsmaal, om de Penge, som Staten har anbragt i andre Øjemed, gøre en Gavn, som kan sammenlignes med denne. Jeg kan altsaa ikke tilraade at stemme for dette Ændringsforslag lige saa lidt som for noget af Flertallets Ændringsforslag, men tilraader at stemme imod dem alle. Hermed skal jeg slutte.

Breinholt-Vandborg: Som ærede Medlemmer maaske ville have bemærket, findes der i Udvalgets Betænkning en afsluttende Bemærkning, i hvilken jeg tager et Forbehold for hele min Stilling til det foreliggende Lovforslag, begrundet i, at jeg ikke i Udvalget har kunnet finde fornøden Tilslutning til et Ændringsforslag, efter hvilket de i § 1 nævnte Amtskommissioners Virksomhed i denne Sag skulde henlægges til Sogneraadene og til Amtsraadene. For mig er dette Spørgsmaal af en ganske indgribende Betydning, og det kunde derfor ligge mig saare nær her at komme ind paa en nærmere Udvikling deraf; men da en saadan vil komme til at berøre Lovforslagets Principper og Form og derfor vel mindre vil stemme med Karakteren af en 2den Behandling, vil jeg foretrække at give Afkald paa en saadan nærmere Udvikling og indskrænke mig til en ganske kort og foreløbig Motivering af min før omtalte Udtalelse i Betænkningen.

Til min og vistnok mange andres Forundring har der under de lange forudgaaende Forhandlinger angaaende denne Sag været en ret mærkelig Tilbøjelighed til at omgærde Erhvervelsen af en Jordlod med saa mange Formaliteter, saa mange tidsspildende og fordyrende Omsvøb, at jeg ikke kan andet end tro, at netop den jævne og simple Landarbejder, hvem Foranstaltningen skulde komme til gode, derigennem i ikke ringe Grad vil føle sig forvirret og afskrækket. Jeg skal slet ikke tale om, at Lovforslagets § 3 og i øvrigt ogsaa andre Paragraffer forlange Indgivelse af skriftlig Ansøgning fra Landarbejderen, hvad der ikke er allerlettest for ham, men